

Tóköz és köztó

Szakmai nap és baráti összejövetel a Rábaközben

Egy keskeny évgyűrűt rakott az Időfa a legutóbbi találkozó óta, amelyet a szak-egyesületünk Győr-Moson-Sopron megyei Magánerdő Gazdálkodási és Környezetvédő Helyi Csoportja szervezett. Ezúttal a Tóköz peremvidéke adta a program gerincét.

A gyülekező helyszíne egyben erdészeti-faipari vállalkozás üzemi területe is. A sokasodó érdeklődők láttán „kis vándorgyűlés”-nek is hihető találkozó valóban szokatlan pezsgéssel tűnik ki. És a hagyománnyá nemesülő rendezvény rangját erősíti az OEE jelenlegi és régebbi főtitkárának, egyik alelnökének, a NFA elnökhelyettesének, legendás technikumi szaktanárnak a jelenléte, az előző elnök üdvözlő levele, később az egyik, területileg érintett parlamenti képviselőnek a futárral küldött üdvözlője is.

A régebbi találkozók tézisein is épülve már (és újabban többek csontozatát jól segítő protéziseken), a gusztusos „tízórai” és a vendéglátó *Bolla Sándor* HCS titkár, majd *Börzsei (-I.) László* erdésztechnikus, HCS elnök köszöntője, bemutatkozója, üzemismertetője osztja meg a figyelmet. Mindkettő érdekfeszítő. A szendvicsek is, mint az üzemi termékek, kapósak, csak-hogy a vevő, a Rába-művek kemény üzleti partner. Sokszor kevesebb az idő az esedékes termékekre – rendszerint csomagoló profil – átálláshoz, mint a szendvics készítéséhez! Viszont méregetik rendesen, tehát a távoli, pl. tengeren túli piacon a Börzsei-embléma megjelenéséért keményen meg kell dolgozni (az üzem területét bérlő *Börzsei László*, ideiglenes építmények alatt folyik több gépi munka, amelyeket hetedmagával végez). Az alapanyagra, munkaszervezésre, értékesítésre vonatkozó kérdések és válaszok után a hetven fős csapat a Tóköznek veszi az irányt.

Kunsziget határában a Börzsei és Fiai Kft. erdészeti részével ismerkedhetnek az érdeklődők. Mindenek előtt a Bolla Sándor által Tóközről elmondottak egy része válik láthatóvá a nemesnyárklónkísérlet területén, a talajszelvény és a telepített faállomány, a környező spontán vegetáció megtekintésekor. Kitűnik, hogy némi megtorpanás a kezelésben mennyi kedvezőten változással jár az ültetvényerdő értékének alakulásában. És mielőtt a nyárasban járnánk egyet, igazán imponáló bemutatkozást, ismertetőt hallunk *Lendvai Istvánnétől*, Kunsziget polgármester asszonyától. Az 1200-as lélek-

számot illető teljes foglalkoztatottság, önálló nyolcosztályos ált. iskola nyelvi képzéssel, gyermekes szülők rugalmas munkakezdése 600 főt meghaladó üzemi foglalkoztatás mellett, anyagi támogatások, stb. És a kapocs az erdeikkel (a külterület közel tízszerese a belterületnek)! Az édesapa erdész volt... De hát nem is az elmondottak mélységén, hanem az egyszerűségén merengek: „Becsülöm az erdőt, mert az életet becsülöm benne, a kenyeret, tisztulem, mert a természet része, a megújulás, egyben folytonosság megtestesítője, társaim munkája”. -Hát kérem, ezek után sétáljanak át, guruljanak végig autóval a községen. Távozóban a jó érzést még fokozza, amikor búcsút int a résztvevőket a falu széléig elkísérő polgármester asszony!

– Mit is idézett Bolla Sándor a Tóközről, a tóközi emberről? A közel kétszáz év előtti lelkész írta: „A Rábca...mely keresztül foly rajta, rendetlen folyása árvizet esztendővel tetemes kárt okoz nekik. Egyik falu a másikhoz ilyenkor majdnem hozzájárulhatatlan, az egész vidék tengemek látszik...Szárazságban szénával, sarjával annyira bővelkednek, hogy 1 helység 6 falut is eltarthatna vele...” (A Duna vízjárása sajátos ütemben rekesztette el a Rába, a Rábca vizének lefolyását, így hatott talajra, vegetációra, gazdálkodásra, kultúrára.- A szerk.). „Boruk nem terem, se gyümölcsük, hacsak nem az enesei kertekben..., ezért a lakosok mind vízzisszák, sokkal barátságosabbak, mint a borisszák...”

Ezen melázva, a lébenyi katolikus apátságí templomhoz ér a konvoj. Az Árpád-kor idejéből eredeztetett műemlék története magán hordozza a viharos áramlatok hatásait. Hordozza! Ezret megközelítő éveken, ellentmondó emberi törekvések fölé magasodva hordoz magasztos, időt álló, építő eszméket. Az egyházi himnusz éneklése után Bolla Sándor az 1550 éve elhunyt hűn nagykirály, Attila és a 300 éve a kuruc szabadságharc élére állt II. Rákóczi Ferenc példája, világnézeti elveik, lelki mozgatórugóik, általában a hűnök, a kurucok történetével, sikereik, kudarcaik bemutatásával is érzékelteti: a Teremtő uralja a történelmet (alkalmasint egyenesít a történelmi igaztalanságokon is. – A szerk.).

A keresztény lelki-szellemi indíttatás, a keresztény jellem épülése, az ennek cselekvő megjelenítése a vezető az Erdészbecsület Tanszék soros vendége: *Kertész József*, Kaán Károly-díjas erdész-

technikus, nyugalmazott műszaki vezető életében. A figyelemmel hallgatott bemutatkozás ma is megszívlelendő Szt. István-intelmekkel zárul.

Végezetül a templom gondnokasszonya foglalja össze a templom történetét, mutatja be oltárát, orgonáját, díseit. Az OEE és a NFA képviselői koszorút helyeznek el: „Nemzetünk küldetésstudatos méltó vezetőit megköszönjük a Történelem Urának” felirattal.

A verőfényes délidőben Bősárkányon túlra autózunk, a főút mentén parkolva a Laffer-magánerdő terepmélyedékes pásztáiban a mesterséges erdőfelújítás eseményeivel ismerkedünk. *Giczi Zoltán* erdésztechnikustól, Bolla Sándor erdőfelügyelőtől kapjuk a tájékoztatást. Az indíték: több ütemben taroló széldöntés. A szelvénygödörben kb. 80 cm-nél áll a talajvíz, mindenesetre: a talaj szerkezete, humusztartalma kedvezően segíti a fiatal nyárok gyarapodását.

A Szárvíz üdülőközpont közvetlenül a Hanság peremén 52 hatósági engedély birtokában, állami támogatás felhasználásával is épített vizes (halastó, természet-szerű fürdő) üdülőpark a „beüzemelés-belakás” napjait éli. A közösségi épület széles teraszán van még bőven hely, a zárt termék duplazzák a befogadó készséget. Újszerű a vállalkozás, számadatait a beruházás egyik oszlopos tagja, *Bösze Aurél* erdésztechnikus sorolja az érdeklődőknek. Kézbe kerülnek aktuális „földes” útmutatók, OEE kiadású adózási kézikönyvek is. Élénk vitát vált ki *Giczi Zoltán* erdésztechnikus, vt. elnök téma-felvezetője „Magánerdő-gazdálkodás és/vagy vadgazdálkodás” címmel. Ezután örömmel hallgatja a kis csapat, hogy tagtársuk, *Kondor György* erdésztechnikus milyen sikereket ér el a faanyag-kereskedelemben.

Végezetül a néhány száz méterre határos nyirkai-hanyi vizes élőhely rekonstrukcióval ismertet lelkes előadással *Nagy László* természetvédelmi terület-felügyelő. Többben a társas megfigyelő magaslatról pásztázzák a légeret, bizony, lehet kapkodni a tekintet gémei, fekete gólyák, récék röptét csodálva.

Lassan elcsöndesedik a szárnysok világa. A tollatlan kétlábú társaság beszélgető része pedig a teraszra húzódik, a távolabbra utazók jóleső bizsergéssel köszönnek el a vendéglátóktól.

– Viszontlátásra, 2004-ben!

Apatóczy István